

При такава висока температура сж невъзможни никъкви химически съединения и отъ това сичкитѣ вещества въ дълнитѣ слоеве на ципата ся намирѣтъ въ разложено елементарно състояние. Нѣ тѣй като съ высочинѣтъ температурата ся намалява, то на няколко разстояние отъ ядрото може да ся срѣщне и такава температура, при която химическитѣ съединения ставатъ възможни. Продуктитѣ на такыва съединения, особенно оныя, на които точката за време е по горня отъ точкѣтъ за време на металлитѣ, изъ паритѣ на конто, тѣ сж ся образували, ще могѣтъ да сжществувѣтъ въ течевѣ или даже въ твърдѣ видѣ на оная высочинѣ, дѣто тѣй сж ся образували, и за наблюдателѣтъ връхъ земѣтъ ще ся чинѣтъ като тъмно пятно връхъ свѣтлыйтъ дискъ на слънцето.

Отъ наблюденията, връхъ спектрѣтъ на розовитѣ издигнатини, кои сж произведени въ времето на пълното слънчево затмиванне презъ 18 августа 1868 год., слѣдва да ся заключи, че тѣзы изстѣпы сж нищо друго, освѣнъ стѣлпове отъ горящѣ водородъ, и чини ся, трябва да ся мысли, че и свѣтлацитѣ сж сжщо такыва изстѣпы, само че ный гы виждаме не по крайщата на слънчовый дискъ. Тѣй като свѣтлацитѣ ся явяватъ внагы близо при пятната, то спорѣдъ мнѣнието на Нѣмскыйтъ учениъ Рейсса самытъ пятна състоятъ изъ много голямо количество на водна окысъ отъ жилязо; той ся старасе да потвърди това предположение и съ различни други съображения. Остава да кажемъ йоще, че относительно зоднакальный свѣтъ сжществуватъ двѣ предположения: спорѣдъ едното отъ тяхъ, това е газообразна ципа, кон забикаля слънцето и участвува въ въртението му около осьта; спорѣдъ другото, това е сбирщина на безбройно множество отъ мъничкы тѣла, кои съставятъ единъ родъ търкалце, кое ся върти около слънцето.

ватъ само въ течено, а не въ парообразно състояние. Въ този случай спектралныйтъ анализъ не дава указания, защото съ неговаѣтъ помощъ, ный можемъ за съдимъ за вещества, кои ся намирѣтъ въ газообразнѣтъ ципѣ, а не въ ядрото.